

De lijdende dienaar van de HEER - beschuldigd

Bijbellezingen: Jesaja 49:1-6 en Matteüs 27:11-14

'Mijn dienaar ben jij. Jij bent Israël, in wie Ik mijn luister toon.'
Ze hebben het af laten weten, het volk dat God de HEER uit alle volken tot zijn lievelingsvolk heeft uitgekozen. Er mankeert een heleboel aan Israël: het mist ogen en oren. Het is blind en doof. Het ziet Gods daden niet. Het hoort zijn geboden niet. Wat een volk (Jesaja 42:18-25). En toch: God blijft van dit volk houden. 'Israël, jij bent van Mij! Van jou houd Ik. Wees maar niet bang.'
Zo is God. Ondanks de ballingschap in Babel, ondanks alles ... blijft Hij Israël trouw.

In de dienaar van de HEER – Hij vertegenwoordigt het ware Israël - gaat God zijn luister tonen. Niet alleen aan zijn uitverkoren volk Israël. God gaat zijn luister, zijn heerlijkheid tonen aan alle volken. God zal hem maken tot een licht voor alle volken. God zal in hem redding brengen tot aan de einden der aarde.

De dienaar van de HEER. Al in de schoot van zijn moeder heeft de HEER hem geroepen. Hij brengt redding.

Vanuit alle uithoeken van de aarde zal hij Gods volk verzamelen en hen terugbrengen bij de God die Zich aan hen heeft verbonden.

Hij is de messiaanse Koning die zijn volk zal leiden en troosten. Kijk maar: Hij ontfermt zich over mensen in nood. Hij leidt hen die dorst hebben naar de bronnen van het eeuwige leven.

Tegelijk is niets menselijks hem vreemd. Ook de dienaar van de HEER kent dat onbehaaglijke gevoel dat je soms kunt hebben: 'Het was voor niets, het heeft geen zin gehad.'

Aan de andere kant blijft hij vasthouden aan zijn God: 'De HEER zal me recht doen, mijn God zal me belonen. Hij is mijn sterkte!'

*

Over recht gesproken...

Het besluit om Jezus, die onrust zaaiende rabbi uit Nazaret, te doden is met overgrote meerderheid van stemmen in de Joodse raad genomen. Ze hebben Hem kunnen betrappen op godslastering. Daarop staat de doodstraf, zo staat het in de

Joodse wetgeving omschreven. Maar met die beschuldiging kunnen de geestelijke leiders van het volk van de Joden niet bij de Romeinse prefect Pilatus aankomen. Hij ziet ze al aankomen ...

'Bent u de koning van de Joden?' Dat is de aanklacht waarmee ze Jezus voor Pilatus hebben gebracht. Een aanklacht die de vertegenwoordiger van de keizer in Rome niet naast zich neer kan leggen. Hij zal recht moeten spreken. Maar Pilatus is verlegen met de zaak. Hij zoekt een uitweg omdat hij wel door heeft hoeveel de geestelijke leiders van het volk van de Joden deze rabbi uit Galilea haten.

'Hooft u niet wat deze getuigen allemaal tegen u inbrengen.' Maar Jezus zwijgt. Het zijn immers valse beschuldigingen. Pilatus blijft zich verwonderen over deze messiaanse Koning van de Joden. De Romeinse prefect weet zich geen raad met Hem. O ja, hij denkt nog een oplossing voor het probleem Jezus te hebben gevonden. Op het Paasfeest is het immers zijn gewoonte om één gevangene vrij te laten. Laat ze maar kiezen: Bar-Abbas, de ter dood veroordeelde beruchte verzetsstrijder of Jezus, de rabbi uit Nazaret, die hier voor hem staat.

Het pakt helemaal verkeerd uit. De geestelijke leiders weten het volk te manipuleren – naar hun hand te zetten. Ze moeten Pilatus om Bar-Abbas vragen. En Jezus, wat hen betreft mag Hij de plaats van Bar-Abbas gaan innemen aan het kruis: 'Aan het kruis met Hem!'

Onbegrijpelijk hoe hier de Romeinse prefect, hoe hier Pilatus over zich heen laat lopen. Nee, geen opstand in Jeruzalem. Geen gedoe op het Joodse paasfeest dat voor de deur staat.

'Jullie lossen het zelf maar op. Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Ik was mijn handen in onschuld!'

Zo wordt Jezus, de lijdende dienaar van de HEER, op grond van valse beschuldigingen ter dood veroordeeld. Het past allemaal in Gods plan om de wereld te bevrijden. In Hem toont God zijn luister, zijn heerlijkheid. God zal Hem maken tot een licht voor alle volken. Zijn dood en opstanding brengen redding. Tot aan de einden van de aarde. Tot u en jou en mij.